

Sjećanje na Prvi signalni kurs Mornarice NOVJ

Bilo je to u danima naše slavne narodnooslobodilačke borbe. U periodu kapitulacije Italije kada su fašističke oružane snage polagale oružje, naše jedinice su oslobodile veći dio naše obale. Na vrhovima naših otoka, luka i pristana, umjesto fašističkih, zalepršale su zastave slave naših naroda.

Mlada Titova Mornarica se tada naglo razvija. Pred pripadnike Mornarice kao i ostale snage NOVJ postavljeni su obimniji i složeniji zadaci. Za daljnje uspješno vođenje borbe sa njemačkim okupacionim snagama i domaćim izdajnicima trebalo je ovladati tehnikom zaplijenjenog oružja, a u taktici vođenja rata koristiti sve mogućnosti za osujećiva-nje neprijateljskih namjera, što je jedan od važnih preduslova za uspješan ishod naše odbrane.

U takvoj situaciji ukazalo se da je neophodno školovati potreban broj signalista, ljudi-boraca koji će u nastupajućim

Prvi signalni kurs Mornarice NOVJ — desno stoji Spaso Poluta, referent za veze V pomorsko-obalnog sektora, danas potpukovnik JRM

okršajima s okupatorom odigrati značajnu ulogu. Donesena je odluka o formiranju Prvog signalnog kursa Mornarice NOVJ. Zadatak za formiranje i održavanje tog prvog kursa dobio je Štab V pomorsko-obalnog sektora. Za izvršenje ovog zadatka trebalo je pronaći nastavnike i kursiste koji će u ratnim uslovima biti sposobni da savladaju potrebnu obuku i izdrže napore.

Prvi signalni kurs naše Mornarice otpočeo je prvih novembarskih dana 1943. godine u Veloj Luci na otoku Korčuli nakon što su izvršene pripreme, određeni nastavnici, prikupljena najnužnija nastavna pomagala i izabrani kursisti. Za kursiste je odabran mlad naraštaj jer su u okršajima pokazali spremnost u izvršavanju zadataka Partije i druga Tita. Ovim kursom udareni su temelji školstva u našoj Mornarici.

Počelo se, može se reći, bez najosnovnijih materijalnih sredstava, a o udžbenicima nije moglo biti ni govora. Nedovoljna ishrana bila je velika briga, a nije bilo ni potrebne odjeće i obuće. Pod ovakvim okolnostima samo Titovi borci, članovi Skoja i Partije, mogli su da dnevno osam do deset časova prate nastavu, da vode zabilješke i da uče, da savladaju tehniku oružja i izučavaju boračke zadatke. Izučavali su četiri predmeta: signalizaciju barjačima, svjetlosnu signalizaciju, političku i vojnu obuku. Forsirano se radilo jer neprijatelj nije ostavljao na miru ni ovo mjesto na Korčuli. Često su neprijateljski avioni nadlijetali i mitraljirali mjesto, ponekad i bombardirali, ali to nije smetalo nastavnike i omladinca da uspješno savladaju nastavni program. Nikad se nijedan omladinac nije žalio da je umoran ili da zbog gladi nije u stanju da prati nastavu. Željeli su da što više nauče i trudili su se da što brže i bolje savladaju tehniku signalizacije, predaju i prijem poruka. Postignuti početni uspjesi bodrili su ih na intenzivniji rad i nije bila rijetkost da i u slobodnom vremenu vježbaju signalnim barjačima ili svjetlosnom signalizacijom. Takvim svesrdnim radom omladinci su uspjeli da za svega mjesec i po dana dobro savladaju tehniku signalizacije i da pri polaganju ispita postignu vrlo dobar uspjeh.

Po završetku kursa krenuli su na vrhove naših otoka i obalnog pojasa te na naoružane naše brodove da s izvidnih stanica i komandnih mostova svojim budnim očima prate kretanje neprijatelja, da javljaju našim jedinicima njihove pokrete — namjere i na taj način dali su veliki doprinos konačnom oslobodenju naše zemlje. Mnogi od njih, prvih pionira naše signalne službe, izvršavajući zadatke, dali su svoje živote. Danas, kada proslavljamo još jednom godišnjicu osnivanja naše Mornarice i 20-godišnjicu osnivanja Vojne pomorske akademije, sjećamo se naših prvih signalista na obalama našeg Jadrana u narodnooslobodilačkoj borbi. Oni su kao slušaoci Prvog signalnog kursa udarili temelje našem vojno-pomorskom školstvu.